

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

ΕΤΗΣΙΑ

Προπληρωτέα.

Απὸ τὸ ἑσωτερικὸν δρ. 12.
Απὸ τὸ ἐξωτερικὸν = 15.

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Πανταζῆ καὶ ἐκδίδεται δαπάνῃ αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἰδίου ἐνεργεῖται πᾶσα δημοσιότης αὐτῆν ἀφορῶσα. Τιμὴ καταχωρίσεως ἀγγέλων λεπτὰ 15 ὁ στίχος.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ.

Οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγιγνώσκοντες εἶσι σοιοδοτοί. (ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ).

Ἐὰν ᾖς φιλομαθής, ἴση καὶ πολυμαθής. (ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ).

Ἀθήνησι, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1855

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ

Πρὸς τοὺς Κ. Κ. Διδασκάλους καὶ τοὺς ἐπιστάτας τῶν Τεχνοσχημάτων ἐν τῇ ἡμεδαυῇ.

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοὺς Κ. Κ. Ἑλληνικ. Προξένους καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους ἐπιτρόπους τοῦ ἐκδοτοῦ.

Ἐκδίδεται τετράκις τῷ μηνός.

Περιγραφή τοῦ θριαμβεύ. (ἴδ. ἀριθ. 150.)

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἐξήρου καὶ οἱ λοιποὶ αἰχμαλῶτες ἐπορεύοντο στιχηδὸν πρὸ τοῦ ἀρματος τοῦ θριαμβεύοντος στρατηγού. Αἱ στρατιωτικαὶ σημαῖαι προηγούντο, τοῦ στρατοῦ ἀκολουθούντος καὶ τὰ λάφυρα φέροντος· πρὸ πασῶν τῶν θυρῶν παρετίθεντο συμπόσια, τὸ δὲ πλῆθος παρηκολούθει ἐσχατον ἐν εὐθυμία ἄδον ἐπινίκια ἄσματα καὶ εὐφραϊνόμενον διὰ τῶν ἐν τοιαύταις περιστάσεσι συνήθων χλευασμῶν καὶ χαριεντισμῶν (Liv. iii. 29). Κατὰ τοὺς νεωτέρους ὁμοίως χρόνους, τὰ μεγαλοπρεπῆ θεάματα ταῦτα διετάττοντο μετὰ διαπρεπεστάτης πομπῆς καὶ λαμπρότητος. Τὰ καλέεσταν τοῦ θριαμβεύου ἦσαν πάντως διάφορα κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀλλ' ἡ καθόλου διάταξις αὐτοῦ ἦν ὡς ἐξῆς. Κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν ἅπαν τὸ πλῆθος ἐξήρχετο τῶν οἰκητηρίων αὐτοῦ ἐν πανηγυρικῇ στολῇ· καὶ τινὲς μὲν καθίσταντο ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῇ ἱερᾷ ὁδῷ δημοσίων οἰκοδομῶν, ἄλλοι δὲ ἀνέβαινον ἐπὶ ἐπίτηδες πηγυμένων ἐν ἐξόχοις καὶ ἀρμολοίαις πρὸς θεῶν τόποις ἱερῶν. Πάντες οἱ ναοὶ ἠνοίγοντο, στέφανοι καὶ ἄνθη ἐκόσμουσαν πᾶν ἱερόν καὶ πᾶσαν εἰκόνα, καὶ λίθανος ἐκαίετο εἰς πάντα θωμὸν (Πλουτ. Αἴμ. Παυλ. 32, Δίων Κάσ. ΟΔ. 1). Ἐν τούτοις ὁ αὐτοκράτωρ στρατηγὸς ἐκάλει εἰς ἐκκλησίαν τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ, ἀπήγγελλεν αὐτοῖς λόγον, ἐγκωμιάζων δι' αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν, καὶ ἐτελεύτα διανεῖμιν θραβεῖα τοῖς μάλιστα διακριθεῖσι, καὶ δίδων χρηματικὸν τι ποσὸν ἐνὶ ἐκάστῳ, κατὰ λόγον τῆς ἀξίας τῶν λαφύρων συμμετρομένης τῆς ὅλης ποσότητος. Εἶτα ἀναβαίνων ἐπὶ τοῦ θριαμβευτικοῦ ἀρματος ἤλαυνε πρὸς τὴν θριαμβευτικὴν πύλην (ποῦ ἦν ἡ πύλη αὕτη ἐστὶ ζήτημα, ὅπερ δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσωμεν. ἴδε Cic. in Pis. 23, Suet. Octav. 101, Ἰωσήφ. Ιουδ. Πολ. Ζ. 21) ἐνθα προηπύνητων αὐτὸν πᾶσα ἡ σύγκλητος, ἡγουμένων τῶν ἀρχόντων. Ἡ πομπὴ τότε ἐχώρει κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν.

1) Ἡ σύγκλητος, ἡγουμένων αὐτῆς τῶν ἀρχόντων (Δίων Κάσ. ΝΑ. 21, Serv. εἰς Virg. Aen. 543) 2) χορὸς σαλπικητῶν. 3) ζεύγη καὶ κανὴ πεπληρωμένα λαφύρων, ὧν τὰ, εἴτε διὰ τὸ τιμαλφές, εἴτε διὰ τὸ σπάνιον αὐτῶν, περιμερότερα διετίθεντο οὕτως, ὥστε νὰ ὄσιν ὄρατα καὶ εὐκρινῆ τῷ πλῆθει. (Suet. Jul. 37) ἄβασκες ἐπὶ πορείων, ἐν οἷς ἦσαν μεγάλοι γράμμασι γογγυμένοι τὰ ὀνόματα τῶν κτηθέντων ἐθνῶν καὶ κυριουθέντων τόπων· εἰ δὲ ἐξέτιθεντο ἐνταῦθα εφομοιώματα εἰς ἐλέφαντος ἢ ζύλου τῶν ἀλωθεισῶν πόλεων καὶ φρουρίων, καὶ εἰκόνες τῶν ὀρέων, ποταμῶν καὶ ἄλλων ἐκπρεπῶν φυσικῶν μερῶν τῶν ὑποταχθεισῶν χωρῶν, φέρονται καταλλήλους ἐπιγραφάς. Χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς, ἤτοι εἰς νομισματῶν, ἢ ἀκτεργαστος, ὅπλα καὶ ἔνταξ, ἵππων σκευαὶ παντοῖαι, ἀγάλματα, εἰκόνες, ἀγγεῖα καὶ ἄλλα τεχνουργήματα, πολυτιμοὶ λίθοι, χρυσοπαστα καὶ πλουσιῶς ἐξοργασμένα ὑφάσματα, καὶ καθόλου πᾶν ὅ,τι περίερον ἢ τιμαλφές· 4) χορὸς αὐλῆς· 5) οἱ ἀφωρισμένοι εἰς θυσίαν λευκοὶ καὶ χρυσοκεροὶ ταῦροι ἢ βόες, μίτρακις ἠσκημένοι καὶ στέμμασι, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν θυτῶν, φερόντων τὰ πρὸς στραγὴν ἐργαλεῖα, οὗς παρηκολούθουν παίδες ἀργυρᾷ καὶ χρυσᾷ λαιβεῖα κομίζοντες· 6) ἐλεφαντες ἢ ἄλλα παράδοξα ζῷα γῆ ἐνὶ τῶν κατακτηθεισῶν χωρῶν· 7) τὰ ὅπλα καὶ τὰ παράσημα τῶν ὀδηγῶν τῶν πολεμίων· 8) αὐτοὶ οὗτοι οἱ ὀδηγοὶ καὶ οἱ ἐκ τῶν οἰκείων αὐτῶν αἰχμαλωτι-

σθέντες, παρακολουθούμενοι ὑφ' ἁπάσης τῆς συμμορίας τῶν ὑποδεεστέρων αἰχμαλώτων πεπεδημένων· 9) στέφανοι καὶ ἄλλα ἀριστεῖα προσενηχθέντα τῷ στρατηγῷ εὐγνωμοσύνης ἕνεκα ὑπὸ τῶν συμμάχων βασιλέων καὶ πόλεων· 10) οἱ ῥάβδουχοι τοῦ στρατηγού κατὰ στίχον ἄπλου, ἔχοντες τὰς ῥάβδους αὐτῶν δάφνη ἐστεμμέναι· 11) αὐτὸς ὁ στρατηγὸς ἐπὶ κυκλωτεροῦς ἀρματος ἰδιαζούσης κατασκευῆς, (Ζωναρ. Ζ. 21) ὑπὸ τεσσάρων ἵππων, λευκῶν σπανίως ποτὲ, ἐλαυνόμενου (Πλουτ. Κάμιλ. 7, Serv. ἐνθ. ἀνωτ. Δίων Κάσ. Μ. Γ. 14) ἀλουργίδα χρυσοπαλον (ποικίλην καὶ χρυσοσήμον) ἀμπεχόμενος καὶ δάφνης (δελφικῆς) κλώνῃ τῇ δεξιᾷ προτεινῶν (Πλουτ. Παυλ. Αἴμ. ΔΒ), τῇ δὲ ἀριστερᾷ σκῆπτρον κρατῶν (Διον. Αρχ. Ρωμ. ε. 27)· διεκοσμεῖτο δὲ καὶ δάφνη δελφικῆ, ἐφ' ἣ, κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάπτετο κοκκίνη βαφῇ (Plin). Ἀνεβίβηκε δὲ ὁ πομπεύς ἐν τῷ ἀρματι τὸς κόρας αὐτοῦ καὶ τὰ ἄρρενα νεογνά, ὁμοίως δὲ, πλὴν σπανίως τοῦτο, καὶ τοὺς τιμιωτάτους τῶν φίλων (κατὰ Δίων. Κάσ. ΕΓ. 20)· ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ παρωχεῖτο οἰκέτης δημοσίου τυρβητικῶν στέφανον λίθων χρυσοδέτων ὑπερανέχων (Ζωναρ. Ζ. 21, Plin. Η. Ν. xxviii, 7). Ἡ παρουσία οἰκέτου ἐν τοιοῦτῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ ἦν φαίνεται πρὸς ἀποτροπὴν ἐπισηθόνου ὀφθαλμοῦ καὶ βασκανίας· πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν προδασκάνιον τι, κωδωνίσκος καὶ μαστιγὴ προσηρτάτο εἰς τὸ ἄρμα. Ὁ Τερτουλλιανὸς (Αρπ. 33) λέγει ὅτι ὁ οἰκέτης ὑπέλεγεν ἐκ διαλειμμάτων εἰς τὸ οὖς τοῦ πομπεύοντος αὐτοκράτορος στρατηγού τοὺς νοσητικὸς λόγους εβλέπε ὀπίσω, μέμνησο ὅτι ἄνθρωπος εἶ. ἴδ. καὶ Ζωναρᾶν Ζ. 21)· ἀλλὰ τοῦτο δὲν βεβαιούται ἐξ ἀρχαιοτέρων μαρτυριῶν. Ὁ Ἰουλιανὸς (xviii. 2) πρεσβυόσας τὸν Ἡλίον (xxviii. 7) νομίζει ὅτι ὁ οἰκέτης οὗτος ἦν κοινὸς δημῖος. 12) ὄπισθεν τοῦ ἀρματος ἐπὶ κελήτων, ἢ ἐπὶ τῶν ἐλαυνόντων αὐτὸ τοῦτο ἵππων (κατὰ Ζωναρᾶν) ἐπωγούνο οἱ ἀνδρότεροι τῶν υἱῶν τοῦ στρατηγού, καὶ οἱ πρέσβεις καὶ οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ ἐκ τῆς ἱππῶδος τάξεως (ἵππεις. 13). Μετὰ τοῦτον παρηκολούθουν ἐσχατοὶ βαδίζοντες ἅπας ὁ πᾶς στρατὸς δροσιστεφεῖς, ἔχοντες τὰς ἀσπίδας δακρυοστεφεῖς, φωνάζοντες τινες, οὐχ ἰθιμβεῖ! καὶ ἄδοντες ὕμνους τοῖς θεοῖς, ἄλλοι δὲ εὐφημοῦντες τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν, καὶ ἄλλοι τέλος κερτομοῦντες καὶ χλευάζοντες καὶ αὐτὸν τὸν πομπεύοντα, πλήρους ἐλευθεροστομίας ἐπιτροπομένης καὶ ἐνεργουμένης κατὰ τὴν δημοτέλη ταύτην πομπήν.

Τὴν ὡς ἀνωτέρω διαταξὴν τῆς πομπῆς ἠρανισάμεθα, ὀλίγα τινα μεταβαλόντες, ἐκ τῆς περὶ θριαμβεύου πραγματικῆς τοῦ Ἰουλιανῆς ἱστορίας, εὐρισκομένης ἐν τῷ Θ'. τόμῳ τοῦ Θεσσαυροῦ τοῦ Ἰραβίου. Αἱ διαφοροὶ λεπτομέρειαι συνελέχθησαν ἐκ τῶν σωζομένων περιγραφῶν τῶν διασημοτέρων θριαμβῶν, οἷον τοῦ Ἡομπήτου παρ' Ἀππιανῶ, τοῦ Αἰμιλίου Παύλου παρὰ Πλουτάρχου καὶ Λιβίου, τοῦ Οὐεσπασιανῶ καὶ Τίτου παρ' Ἰωσήφου, καὶ τοῦ Κομμύλλου παρὰ Ζωναρᾶ, καὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Διονυσίου, τοῦ Σερβίου καὶ Ἰουβενάλου.

Ἀνελαυνούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸ Καπιτώλιον, τῶν αἰχμαλώτων ἀρχηγῶν τινες πρεμερίζοντο ἐν τοῖς ἐκεῖ δεσμοτηρίοις καὶ ἀπεκτείνοντο. Συνθητικῶν τῶν βάρβαρον οὐδόλως σχεδὸν ἠελαμεν πιστεῖσαι ὑπάρχουσαν ἐν πεπολιτισμένοις χρόνοις, ἂν δὲν ἐβεβητο αὕτη διὰ ἀνεπιδέκτων ἀντιβῆσεως ἀποδείξεων (ἴδ. in Virg. V. 60. Liv. xxvi. 13 Ἰωσήφ. Ζ. 24). Ἀληθές ἐστίν, ὅτι ὁ Ἡομπῆς ἀπέσχε τῆς ἐκτελέσεως σκληρότητος τοιαύτης ἐν τῷ τρίτῳ αὐτοῦ θριαμβῷ (Αππ. Μεθέρ. πολ. 147, καὶ ὁ Ἀν-

μαρχοι μετά τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς τὸ περί πληρωμῆς χρηματικῶν ἐνταλμα, θέλουν σημειοῖ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἐξ ἀναλογίας κρατηθῆσόμενον ποσόν. Οἱ δὲ δημοτικοὶ ταμίαι, κρατοῦντες τὰ χρήματα, θέλουν ἐμβάζει αὐτὰ, ἐπιμελεία τῶν δημάρχων, εἰς τὸ πλησιέστερον ἐπαρχιακὸν δημόσιον ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκδίξει καὶ δι' αὐτὰ τὰ χρήματα, ἐπ' ὀνόματι τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου, ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου γραμμᾶτια παραλάβῃς, καὶ ἀποστέλλει αὐτὰ εἰς τὸν δήμαρχον, ὑπόχρεων νὰ τὰ διαβιβάζει εἰς ἡμᾶς ἀρμοδίως ἀνευ ἀναβολῆς.

Τὰ γραμμᾶτια ταῦτα συνάγοντες. θέλετε ἀποστέλλει κατὰ πᾶσαν τετραμηνίαν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον, συνωδευμένα μὲ πῖνακα, ἐμφαίνοντα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκάστου δημοδιδασκάλου ἢ δημοδιδασκαλισσῆς, τὸν μηνιαῖον μισθὸν αὐτῶν, καὶ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐκρατήθη ἀφ' ἐνὸς ἐκάστου, ἵνα εἰσπράττωνται ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου τὰ χρήματα καὶ κατὰ τίθενται ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

Οὕτω διὰ τῶν εἰσπραχθῆσομένων χρημάτων καταβάλλονται τὰ πρῶτα θεμέλια τοῦ τῶν δημοδιδασκάλων ταμειουτηρίου, προσωρισμένου νὰ παραμυθήσῃ τὸ γῆρας ἀνδρῶν ἀνωσιωμένων εἰς τὸ ἐργάδες ἐπάγγελμα τῆς δημοτικῆς διδασκαλίας.

Διὰ τοῦ σημερινοῦ ταχυδρομείου ἐπιστέλλομεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ πρὸς τοὺς δημοδιδασκάλους τὰ δέοντα.

Εἰς ἡμᾶς δὲ, κύριε Νομάρχα, ἀνατιθέμεθα νὰ κοινοποιήσῃτε καταλλήλως καὶ εἰς τοὺς δημάρχους τοῦ ὑμετέρου Νομοῦ τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον, καὶ ἐξηγούντες εἰς αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὑπὸ τῶν ὁποίων ὠρμήθημεν νὰ ἐάλωμεν εἰς ἐνέργειαν τὴν προκειμένην εὐεργετικὴν διάταξιν τοῦ περί δημοτικῶν σχολείων νόμου, θέλετε τοὺς προσκαλέσει νὰ φροντίσωσι μετὰ προθυμίας περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ἐπιβαλλομένων χρεῶν.

Πεπεισμένοι δὲ περὶ τοῦ πατριωτικοῦ ζήλου σας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἔργου τόσο σπουδαίου καὶ φιλοκάλου περιεμένου νὰ μᾶς ἀναγγείλητε ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὴν πλήρη αὐτοῦ εὐδωσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 11. Αὐγούστου 1855.
Ὁ Ὑπουργὸς Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Παρακτὸς τῶν προδημοσιευθέντων διορισμῶν, ἐπὶ τῆ προτάσει τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως διορίσθησαν ἔτι δι' Ὑ. Β. διαταγμάτων,

Ὁ Κ. Στεφ. Γαλάτης καθηγητῆς τῆς ἀγγλικῆς ἐν τῷ τῆς Ἐρμουπόλεως Β. Γυμνασίῳ.

Ὁ Κ. Νεόφυτος Γεωργιάδης καθηγητῆς τοῦ ἐν Λαμίᾳ ἐλληνικοῦ Σχολείου.

Ὁ Κ. Θαλεΐδης διδάσκαλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐν τῷ Βασιλικῷ Διδασκαλείῳ.

Ὁ τοῦ Ἀθήνησι Α. Γυμνασίου καθηγητῆς τῶν Μαθηματικῶν Κ. Κυζικηνὸς προσεκλήθη ἵνα ἐργάζηται καὶ ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖῳ εἰς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ μονίμως ἢ προσωρινῶς διευθύνοντος αὐτοῦ.

Ὁ Κ. Θεοδοσίος Βενιζέλος διορίσθη καθηγητῆς τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ Ριζαρείῳ σχολῇ.

Ὁ Κ. Παπαδόπουλος μέχρι τοῦδε καθηγητῆς τοῦ ἐν Λαμίᾳ Γυμνασίου μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ ἐν Πάτραις ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον προβιβασθέντος Κ. Ρουσσοπούλου ἢ διεύθυνσις δὲ τοῦ Γυμνασίου Λαμίας ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν ἐν αὐτῷ καθηγητὴν Κ. Μ. Κουπιτέρην.

— Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. οὐδεὶς ἐτι διορίσθη ὁ τοῦ τμήματος δὲ τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργικὸς γραμματεὺς Κ. Ἀλέξανδρος Βλάχος ἐνεργεῖ μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ δραστηριότητος τὰς εἰς αὐτὸ ὑπαγομένας συνήθεις ὑποθέσεις, εὐαρεστῶν καὶ τῷ ἀνωτέρῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσι τοῖς δι' ἰδίαν ὑποθέσεις προσερχομένοις.

— Ἄσμενοι πληροφοροῦμεθα παρὰ τῶν δυναμένων κρίνειν, ὅτι ὁ εἰς διάφορα σχολεῖα τῆς πρωτεύουσας διδασκῶν ἴχνο γραφίαν καὶ ζωγραφικὴν Κ. Σ. Καρτέσιος εὐδοκίμει εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, καλοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας ἀποδεικνύων ἐν ταῖς δημοσίαις ἐξετάσεσιν αὐτῶν.

— Τὴν 5 Ἰσταμένου, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Β. Διδασκαλείου παρόντος τοῦ Κ. Διευθυντοῦ.

Τὰς ἐξετάσεις ταύτας ἐτίμησε καὶ ὁ πλείστον ὅσον ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ προόδου τοῦ καταστήματος τούτου Κ. ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τὴν παρελθούσαν τρίτην.

— Ἐνεκα βραχείας ἀποδημίας τοῦ Συντάκτου τῆς ἐφημερίδος τῶν Φιλομαθῶν δὲν βέλει ἐκδοθῆ φύλλον τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα. Οἱ Κ. Κ. συνδρομηταὶ ἐν θέλουσιν ἐκ τούτου οὐδόλως ζημιωθῆ, διότι θέλει ἀναπληρωθῆ ἢ ἄλλειψις αὕτη, ὅπως ἕως τοῦ νῦν ἐγένετο, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως. Τὸ ἔτος τῆς ἐφημερίδος λήγει πάντοτε ὅτε συμπληροῦται ὁ ὁρισμένος ἀριθμὸς τῶν φύλλων, τεσσάρων κατὰ μῆνα λογιζομένων.

— Κατὰ τὰς ἐκ ἐσεως τῶν ἐφ' ρευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν εὐάρεστον ἦν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων καὶ ἀξιοὶ συστάσεως καὶ ἐριποιήσεως διὰ τούτοι οἱ διδάσκαλοι, καὶ τῶν ἐξῆς ἐτι σχολείων. (ἴδ. ἀρ. 130).

Λειδωρικίου διδ. ὁ Κ. Α. Χριστοδούλου.
Γαλαξειδίου διδ. ὁ Κ. Α. ΠαπαΑθανασίου.
Ἀμφίσσης διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κ. Χ. ΠαπαΝικολάου βοηθὸν ἔχοντος τὸν Κ. Δ. Βρανᾶν.
Κύμης διδ. οἱ Κ. Ζήσης καὶ Σιμόπουλος.
Ἀνδρ. τ. αἰνῆς σχολάρχης ὁ Κ. Κυριακίδης, διδ. οἱ Κ. Κ. Ἀθανασιάδης καὶ ὁ Κ. Στ. Κατσιγιαννῆ. (ἀκολουθεῖ).

— Ὁ Κ. Ἰω. Ἀγγελοπούλος δεξιὸς καὶ ἐπιμελὴς τυπογράφος, κταρτήσας καὶ τὸ λιθογραφεῖον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ τελειότερον, δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ ἀπο ριόντως τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην λιθογραφήματων ἐκ ὅσον οἷόν τε μικρᾶ δαπάνῃ.

Βιβλία.

Ἀριθμητικῆς ἐγχειρίδιον, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων μετὰ συλλογῆς ἀριθμητικῶν προβλημάτων, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Καρόλου Κόππη, ἐπεξεργασθὲν ὑπὸ Γ. Ἀθ. Γεράκη γυμνασιάρχου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ 1855. Τιμᾶται δρ. 2 1/2.

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ τὸ εὐμέθοδον καὶ λίαν χρήσιμον τῆς ὀρθῶς παιδευομένοις νέον τοῦτο ἔργον τοῦ Κ. Γεράκη θέλει τύχει τῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς, ἣν ἐπαξίως εὗρον παρὰ τοῖς Κ. Κ. διδασκάλοις καὶ τὰ προεκδοθέντα πονήματα αὐτοῦ· ὀφείλεται, πολλάκις εἶπομεν, τελεία ἢ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἀόκνως καὶ μετὰ ζήλου καὶ προθέσεως κοινῆς ὠφελείας κοπιῶντας ὑπὲρ τῆς εὐκολωτέρας καὶ λογικωτέρας διδασκαλίας τῆς νεολαίας.

— Χρηστομάθεια Γαλλικὴ, ἤτοι συλλογὴ τεμαχίων καὶ ὁλοσχερῶν ἔργων ἐκ τῶν ἀρίστων λογογράφων καὶ ποιητῶν τῆς Γαλλίας παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων, μετὰ σημειώσεων ἐξηγητικῶν τοῦ κειμένου, ὑπὸ Ι. Καρασούτσα, καθηγητοῦ τοῦ Β. ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ 1855. Τιμᾶται δρ. 5.

Ἡ Χρηστομάθεια αὕτη ἐστὶν ἀξία πάσης συστάσεως καὶ διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν καὶ σκόπιμον ἐκλογὴν τῶν ἐν αὐτῇ περιλαμβανομένων τελείων ἔργων καὶ τεμαχίων, καὶ διὰ τὰς ἐξηγητικὰς δυσκόλων χωρίων τοῦ κειμένου καὶ ἰδιωτισμῶν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης σημειώσεις. Ὁ Κύριος Καρασούτσας, ἔχων ὀδηγὸν πολυετοῦς διδασκαλίας πείραν, ἐπέτυχεν ἀξιόλογα εἰς τὴν συναρμοσθῆσιν τοῦ προκειμένου βιβλίου, ὡς καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς κατὰ τὸ 1852 ἐκδοθείσης Γραμματικῆς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, ἥτις φαίνεται εἰς ἡμᾶς λίαν κατάλληλος πρὸς διδασκαλίαν τῶν σπουδάζοντων τὴν ἀναπόσεικτον εἰς πάντα ἐλευθέρως ἀγωγῆς ἐπιέμενον γλώσσαν ταύτην. Ἡ ἐξετάσασα τὴν γραμματικὴν ταυτην τῷ 1852 ἐπὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων ἐπιτροπῇ γνωμοδότησεν ὅτι συντεταταί ἀκριφέστερον καὶ μεθοδικωτέρον παρὰ πολλὰς ἄλλας τέως κδεδομένας, δι' ἧ καὶ συνέστησεν αὐτὴν τὸ ὑπουργεῖο τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως ὡς τοιαυτην πρὸς τοὺς κατὰ τὸ κράτος Γυμνασιάρχας, Σχολάρχας καὶ διδασκάλους τῶν ἐλληνικῶν σχολείων, ἵνα μεταχειρίζονται αὐτὴν εἰς τὴν διδασκαλίαν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1874 (8 Ἀπρίλ 1853) ἐκυλλίου αὐτοῦ. Τὰ μεθοδικῶς συντεταμένα διδασκτικὰ βιβλία εὐκολύνουσι τὰ μέγιστα καὶ τοὺς διδασκοντάς καὶ τοὺς διδασκομένους. Ἡ γραμματικὴ αὕτη τιμᾶται δρχμῶν 2 1/2

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἐξέδ. Ἀθηνῶν τ. αἰ. 271.)